

Nr 277.

Av herr Nilzon, Ivar, och herr Eliasson, om ändring i visst hänseende av kommunalskattelagens bestämmelser rörande rätt till ortsavdrag och avdragsrätt för försäkringspremier m. m.

Enligt kommunalskattelagen § 48 mom. 2 äger skattskyldig fysisk person, som varit bosatt i riket under hela beskattningsåret, å den i hemortskommunen taxerade inkomsten åtnjuta kommunalt ortsavdrag enligt de i paragrafen angivna grunderna. Vid taxering till kommunal inkomstskatt får avdrag vidare enligt kommunalskattelagen § 46 mom. 2 göras för dels sådan i slutlig eller tillkommande skatt ingående pensionsavgift enligt lagen om folkpensionering som under beskattningsåret påförts den skattskyldige för honom själv eller, i förekommande fall, för hans maka, dels ock avgift för pensionsförsäkring, som ej avses i § 33 — d. v. s. avgift för tjänstepension, som äger avdras enligt reglerna i den nämnda paragrafen — därest avgiften under beskattningsåret erlagts för försäkring, vilken äges av den skattskyldige själv eller, i förekommande fall, hans maka eller hans omyndiga barn. Enligt moment 3 § 46 får vidare avdrag göras för premier och andra avgifter, som skattskyldig erlagt för försäkringar av följande slag, vilka ägs av honom själv eller, i förekommande fall, hans maka eller hans omyndiga barn, nämligen kapitalförsäkring, arbetslöshetsförsäkring samt sådan sjuk- och olycksfallsförsäkring, därunder inbegripet avgift till sjukkassa för begravningshjälp, som ej avses i § 33.

Kommunala ortsavdrag liksom avdrag i alla i § 46 nämnda fall för pensionsavgifter och olika slag av försäkringspremier får ske endast i hemortskommunen. Att avdragsrätten bundits till den skattskyldiges hemortskommun kan i vissa fall leda till att denne icke kan utnyttja den avdragsrätt som han enligt kommunalskattelagen har medgivits. Om en skattskyldig är mantalsskriven i en viss kommun men endast har en låg inkomst där eller ingen inkomst alls men samtidigt äger jordbruksfastighet, annan fastighet eller rörelse i en annan kommun, kan han inte utnyttja vare sig rätten till ortsavdrag eller avdragsrätten för försäkringspremier m. m. i fråga om den kommunala beskattningen. Han äger nämligen inte rätt att erhålla avdrag på den inkomst han har av fastighet eller rörelse i annan kommun än hemortskommunen. Har han således sin huvudsakliga inkomst från förvärvskällor i annan kommun, bortfaller möjligheten att utnyttja den ifrågavarande avdragsrätten. Detta måste anses utgöra en uppenbar

orättvisa mot sådana skattskyldiga. En ändring av bestämmelserna i §§ 46 och 48 kommunalskattelagen bör fördenskull komma till stånd, så att ortsavdrag jämlikt § 48 mom. 2 och avdrag enligt § 46 mom. 2 och 3 kan medges den skattskyldige även för taxeringen till kommunal inkomstskatt i kommun, där han äger förvärvskälla utan att där äga hemortsrätt.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning och förslag till ändring av kommunalskattelagen i ovan angivet syfte.

Stockholm den 27 januari 1953.

Ivar Nilzon.

Lars Eliasson.
